నెం.616

– కొమ్మూరి సాంబశివరావు

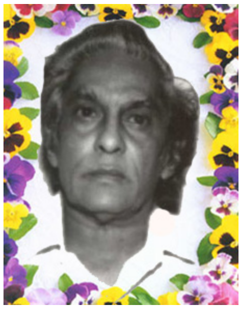

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

"నువ్వు ఎంతసేపు ఊపిరి బిగపట్టగలవు?" అడిగాడు రాజు.

"ఎంతసేపు ఊపిరి బిగపట్టాలి?" అడిగింది కాత్యా.

"చాలాసేపు. మనం కనిపించకపోతే ఒకరో, ఇద్దరో, ఆ తుపాకీల వాళ్ళు యీ నురుగులోకి వస్తారు. అప్పుడు."

"అర్థమైంది" అన్నది కాత్యా. రాజూ, కాత్యా యిద్దరూ కనిపించకుండా సబ్బునురుగులో దాక్కున్నారు. పుస్తకం చదువుతున్న రూత్, అప్పుడప్పుడూ వాళ్ళవైపు చూస్తూనే వుంది. రెండు నిముషాలయినా రాజు, కాత్యాలు కనిపించక పోయేసరికి "గుడ్ గాడ్ ఊపిరి ఆడక చచ్చారా? మీరిద్దరూ వెళ్ళి వాళ్ళని బయటకి తీసుకురండి" అని చెప్పింది తుపాకీలు పట్టుకున్న యిద్దరికీ. వాళ్ళు తుపాకీలు కిందపెట్టి నురుగులోకి వెళ్ళారు. సబ్బు నురుగులో అంతసేపట్నించీ వున్న రాజు, కాత్యాలకి అలవాటయిపోయింది. ఆ కొత్తవాళ్ళకి అలవాటు లేక నెమ్మదిగా యిటూ, అటూ తడుముతున్నారు. రాజు ఒకణ్ణీ, కాత్యా ఒకణ్ణీ కాళ్ళు పట్టుకుని నురుగులోకి లాగేశారు. వాళ్ళు కింద నురుగులోకి పడడం ఏమిటి, మరుక్షణం వాళ్ళు మళ్ళీ లేవకుండా వాళ్ళని కణతలమీద కరాటే దెబ్బలు కొట్టడమేమిటి క్షణంలో జరిగిపోయింది. ఆ యిద్దరూ యింక లేవరు. వాళ్ళ బతుకులు అంతమయ్యాయి.

"వాళ్ళని మనం ఏమో చేసినట్టు రూత్‌కి అనుమానం కలుగకూడదు. మళ్ళీ యధాప్రకారం నురుగులో ఆడుకుందాం" అన్నాడు రాజు.

"ఆర్థర్, జేమ్స్ ఏమయ్యారు? డామిట్ ఇద్దరూ నురుగులో పడి చచ్చారా?" అనుకుంటూ రూత్ లేచి నిలబడింది.

"వెళ్ళి రూత్‌ని" అడిగింది కాత్యా.

"ప్రమాదం. రూత్ చేతిలో పిస్తోలున్నది. కాస్త ఓపికపట్టు" అన్నాడు రాజు.

విరగబడి నవ్వాడు మనిషిలా లేడు, రాక్షసుడిలా వున్నాడు. నల్లగా దట్టమైన వుంగరాల దుబ్బుజుట్టు, యుగంధర్ కన్నా పొడుగు, లావు. చేతులకి యినుపగోళ్ళలాంటివి.

"పైన ఏం జరుగుతుందో చూడడమే నా పని. యీ కంతలోంచి నిన్నేం చెయ్యాలో బాస్ చెపుతారు రా" అన్నాడు అతను.

అతనితో కలయబడటమా లేక బాస్ దగ్గరికి వెళ్ళడమా? ఇతనితో వెళితే ఆ బాస్ అంటే రూత్‌దే పై చేయి అవుతుంది.

"పద" అన్నాడు యుగంధర్. అతను యుగంధర్ చెయ్యి పట్టుకోడానికి దగ్గరికి వచ్చాడు. రాగానే యుగంధర్ ఎగిరి, కాలితో అతని గెడ్డం మీద ఒక తన్ను తన్నాడు. ఆ తన్నుకి మరెవరయినా అయితే అరఫర్లాంగు దూరం వెళ్ళిపడేవాడు. కానీ వాడు చెట్టుబోదెలా నిలబడి, "రాస్కెల్ అంత పొగరా?" అంటూ రెండు చేతులూ పైకెత్తాడు. ఆ చేతులు తనమీద పడితే తన మాడు చీలిపోతుంది అని యుగంధర్‌కి తెలుసు. వాణ్ణి మోకాళ్ళమీద మళ్ళీ తన్నాడు. ఈసారి ఒక్క అడుగు వెనక్కి వెళ్ళాడు వాడు.

"నన్నా.. నువ్వు" అని మృగంలా గర్జిస్తూ మీదకి వచ్చాడు వాడూ. బాగా దగ్గరికి రానిచ్చి, యుగంధర్ పక్కకి జరిగి, రెండు చేతులూ బిగించి వాణ్ణి మెడమీద కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకి తట్టుకుని లేచినవాడు ఎవడూ లేడు. కానీ వీడు క్షణంలో వెనక్కి తిరిగి, యుగంధర్ని కాళ్ళు పట్టి లాగి కిందపడేసి, ఛాతీమీద కూర్చుని, "నన్ను కొట్టి బతుకుదామనే. నీ ప్రతి నరం వూడదీసి, ప్రతి ఎముక విడివిడిగా విరగకొట్టి..."

యుగంధర్ ఆ బరువుకి కదలలేకుండా వున్నాడు. వాడు యుగంధర్ తలమీద బాదడానికి రెండుచేతులూ పైకెత్తాడు.

"ఆర్డర్! జేమ్స్ డామిట్ ఏమయ్యారు మీరు? రాజూ కాత్యా మీరిద్దరూ బయటికి రండి" అన్నది రూత్ రాజు, కాత్యాలు యింకా తన మందు మత్తులో వున్నారనే భ్రమలో.

రాజు, కాత్యాలు నెమ్మదిగా సబ్బు నురుగులోంచి బయటికి వస్తున్నారు. రూత్ చేతిలో పిస్తోలు ఎగరగొట్టాలి. ఆ తర్వాత రాజు ఆలోచిస్తూ రూత్ దగ్గరికి వెళుతున్నాడు. రాజు కళ్ళని చూసింది. అంతే. తెలుసుకుంది రూత్ రాజు మత్తులో లేడని.

"ఆగు కాలుస్తాను" అన్నది పిస్తోలు రాజు ఛాతీమీద గురిపెట్టి. రాజు ఆగిపోయాడు.

"చేతులు పైకెత్తిపెట్టి వుంచు. అలా వెనక్కి వెళ్ళండి. ఊ!"

రాజు, కాత్యాలు వెనక్కి వెళుతున్నారు. ఇంకొక అడుగు వేస్తే మళ్ళీ నురుగులో పడతారు. పడితే తప్పించుకునే అవకాశం పోతుంది. ఏం చెయ్యాలి?

డిటెక్టివ్ యుగంధర్‌ది సామాన్యుడి బలం కాదు. అతని శరీరంలో ప్రతి కండరం, ప్రతి అణువు శిక్షణ పొందిన సైనికుల్లాంటి యంత్రాలు. ఆ రాక్షసుడి రెండు చేతులూ తనమీదకి వస్తుండగా రెండుకాళ్ళు ముడిచి వాణ్ణి వీపులో ఒక తన్ను తన్నాడు. ఈసారి ఆ తన్నులో తన బలం అంతా కూడదీసి తన్నాడు. వాడు అవతల గోడకి వెళ్ళిపడ్డాడు. పడుతూ, తల గోడకి కొట్టుకుని, మూలుగుతున్నాడు ఆయాసంతో రొప్పుతూ.

యుగంధర్ లేచి వాడిదగ్గిరకి వెళ్ళి, జుట్టు పట్టుకుని మరి రెండుసార్లు గోడకి తల బాది, "మీ బాస్ దగ్గరికి వెళ్ళేదారి ఏది? చెప్పు లేదా చస్తావు" అన్నాడు.

అంత బలశాలీ ఏడుస్తున్నాడు. నైతికబలం లేని శారీరక బలం నిష్ప్రయోజనం. అపజయంతోపాటు ఆత్మబలం పోతుంది.

"చెపుతాను. చంపవద్దు"

"చెప్పు."

"ఆ గోడ దగ్గరికి వెళ్ళి కింద వున్న చిన్న మీట నొక్కితే తలుపు తెరుచుకుంటుంది. మెట్లున్నాయి. మెట్లు దిగితే కింద మా బాస్."

"అక్కడ ఎందరున్నారు.?"

"నాకు తెలియదు.."

ఆ రాక్షసుడికి మళ్ళీ అప్పుడప్పుడే స్పృహ రాకుండా, యుగంధర్ వాడికి స్పృహ పోయేందుకు యింజెక్షన్ యిచ్చి, ఆ మీట నొక్కి చప్పుడు చెయ్యకుండా మెట్లు దిగుతున్నాడు.

"ఊ! ఏమిటి ఆలస్యం రాజూ నా విషయం నీకు తెలియదు. నవ్వుతూ మాట్లాడినంత మాత్రాన జాలి చూపిస్తాననుకోకు. వెనక్కి యింకొక అడుగు" అరిచింది రూత్ పిస్తోలు రాజుమీద గురిపెట్టి.

రాజు పక్కనే నిలుచున్న కాత్యా తనకీ, రూత్‌కీ మధ్య వున్న దూరం లెక్క వేసుకుంది. రాజుని పక్కకి ఒక్క తోపు తోసి, తను ఒక్క వురుకున వెళ్ళి రూత్ మీద పడింది. రూత్ పిస్తోలు పేల్చింది. కానీ, రాజు గుండుబారినించి తప్పించుకోవటం వల్ల అతనికి తగలలేదు. రూత్ కిందపడింది. మళ్ళీ పిస్తోలు కాత్యామీద గురిపెట్టి కాలవబోతోంది.

అంతలో ఆమె చేతిలో పిస్తోలు ఎగిరిపోయింది ఒక్క తన్నుతో.

"మిస్ జాయిస్ రూత్. లే లేచి నిలబడు నీ ఆటకట్టింది" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిష్టర్ ఎఫర్‌సన్ ఇవిగో ఫోటోలు. ఇవిగో నెగిటివ్‌లు. మీరే కాల్చి వెయ్యండి" అన్నాడు యుగంధర్.

"థాంక్‌యు. థాంక్ యు వెరీమచ్" అన్నాడు ఎఫర్‌సన్.

"మీ బట్టలు తెచ్చిస్తాను వేసుకోండి. మీ కారు మీ డ్రైవర్‌తో సహా బయట వుంది. ఇంటికి వెళ్ళండి. దయచేసి ఎవరికయినా చెప్పడంకానీ, దౌత్యరీత్యా గొడవ చెయ్యడం కానీ చెయ్యవద్దు. మీ డ్రైవర్‌కి కూడా చెప్పండి. ఈ ఫోటోలు ఒక సెట్టు నా వద్ద వుంచుకుంటున్నాను. వారం రోజుల తర్వాత మీరు గొడవ చెయ్యలేదని తెలిసిన తర్వాత మీకు నేనే స్వయంగా తెచ్చి యిస్తాను."

"థాంక్‌యు.. నేను ఎవరికీ ఏమీ చెప్పను."

"అంతేకాదు. ఇకనించీ మీ గూఢచారులని మా దేశంలో అడుగు పెట్టవద్దని కనీసం మీరు రాయబారిగా వున్నంతకాలం నిష్కర్షగా మీ ప్రభుత్వానికి చెప్పండి."

"యస్.. యస్, సీరియస్‌గా చెపుతాను."

"గుడ్‌బై" అన్నాడు యుగంధర్.

యుగంధర్, రాజూ, కాత్యా రూత్‌తోపాటు బండార్కర్ గదిలోకి వెళ్ళారు.

"మిష్టర్ బండార్కర్ ఈమె మిస్ జాయిస్ రూత్. ఇదిగో డైరీలో వాళ్ళ గూఢచారుల పేర్లు, పూర్తి వివరాలు వున్నాయి. ఆ తర్వాత పని మీది" అన్నాడు యుగంధర్.

"మిస్టర్ యుగంధర్ అసాధ్యమైనది సాధించారు. మిమ్మల్ని.." అంటున్నాడు బండార్కర్.

"ఇంకా పూర్తికాలేదు మిస్టర్ బండార్కర్. ఒక ముఠా గూఢచారులు మిగిలి వున్నారు"

"616కి మాట యిచ్చారుగా. మాట తప్పుతారా?"

"తప్పను. 616ని సురక్షితంగా అతని దేశానికి పంపిస్తాను. అంతేకాదు, మిస్ జాయిస్ రూత్ సహాయం చేస్తే ఆమెనీ సురక్షితంగా ఆమె దేశానికి పంపిస్తాను" అన్నాడు యుగంధర్.

"అదేమిటి యుగంధర్. మన చేతికి చిక్కిన గూఢచారుల అధినేతలనందర్నీ వొదిలేస్తే.."

"ప్రమాదం ఏమీ లేదు. రూత్‌ని మనం జైలులో పెట్టినా, చంపినా, రూత్ స్థానంలో యింకొకరు వస్తారు. మిస్ జాయిస్ రూత్. నాకు సహాయ పడతావా చెప్పు. సహాయం చేస్తే నీకు ఏ ఆపదా రాకుండా నిన్ను మీ దేశానికి పంపిస్తాను. నా మాటమీద నీకు నమ్మకం వుందా?"

"అడగండి నాకు చేతనయితే చేస్తాను" అన్నది రూత్.

"చాలా బిజీగా వున్నాను. ఈ రోజే బడ్జెట్ పార్లమెంట్‌లో ప్రవేశపెడుతున్నది. క్లుప్తంగా చెప్పి త్వరగా వెళ్ళండి" అన్నారు ప్రధాని.

"మీ ప్రత్యేక అంగరక్షకులలో యిద్దరు శత్రు గూఢచారులున్నారని మీకు ఎవరయినా చెప్పారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"యస్ వాళ్ళిద్దరి పేర్లు మీరు చెప్పారనీ, వాళ్ళని బంధించామని, నా సెక్యూరిటీ చీఫ్ పదినిముషాల క్రితమే చెప్పాడు" అన్నారు ప్రధాని ఫైల్స్ తిరగవేస్తూ.

"నా పేరు మీకు తెలుసా?" అడిగాడు యుగంధర్.

"ఏమిటా పిచ్చి ప్రశ్న. తెలియకపోతే లోపలికి రానిచ్చేవాణ్ణా నేను? అన్నట్‌ళు మీకు ధన్యవాదాలు చెప్పాలి కదూ. రెండు దేశాల గూఢచారులనందర్నీ పట్టి యిచ్చారుట."

"నాకు ఒక్కడికే కాదు. రాజు, కాత్యా, బండార్కర్, ఛటర్జీ మొత్తం మీ సి.బి.ఐ. ఇంటలిజెంట్‌కి ధన్యవాదాలు చెప్పండి."

"మీ వినయానికి చాలా సంతోషం. దేశంలో మీలాటివాళ్ళు యింకా ఎందరో వుంటే..."

"అవును. నాలాటి వాళ్ళకి వినయం వున్నా లేకపోయినా దేశానికి యిబ్బంది లేదు. అధికారంలో వున్నవాళ్ళకి ముఖ్యంగా వినయం అవసరం" అన్నాడు యుగంధర్.

ప్రధాని యుగంధర్ వైపు చూసి, "మీరు వచ్చిన పని?" అడిగాడు.

"నాకు పేరిగాడు కావాలి."

"అంటే.."

"రేపు సాయంకాలం రామలీలా గ్రౌండ్స్‌లో ప్రధాని ఉపన్యసించాలి."

"ఏ విషయం గురించి? సందర్భం?"

"అవన్నీ నేను చూసుకుంటాను. రేపు మధ్యాహ్నం తర్వాత మళ్ళీ నానించి కబురు అందేవరకూ మీరు ఎవరికీ కనిపించకుండా..."

"ఏమిటీ? నేను ఎక్కడో వుంటే రామలీలా గ్రౌండ్స్‌లో మాట్లాడడం ఎలా?"

"మీరు కారు. పేరిగాడు" అన్నాడు యుగంధర్.

"నన్ను నవ్వులపాలు చేద్దామనా?"

"కాదు. మిమ్మల్ని, దేశాన్ని రక్షిద్దామని."

"నేను అంగీకరించలేను."

"అంగీకరించి తీరాలి. తప్పదు. మీకు తీరికలేదన్నారు. వ్యవధి వుంటే చెప్పేవాడ్ని.

"చెప్పండి అవసరమనిపిస్తే."

యుగంధర్ చెప్పాడు.

అద్దం ముందునించి కదిలి, రెండడుగులు వెనక్కి వేసి ఒకసారి అద్దంలో చూసుకుని నవ్వుకుని నమస్కారం పెట్టి, "మేరే భాయీయో, బెహనో!" అన్నాడు. అని వెనక్కి తిరిగి, "ఎలా వుంది?" అడిగాడు.

యుగంధర్, బండార్కర్, కాత్యా కుర్చీలలో కూర్చుని రాజుని చూసి, రాజు ఆ మాటలు అనగానే చప్పట్లు కొట్టి, "వెరీగుడ్" అన్నారు.

యుగంధర్ లేచివెళ్ళి, రాజు భుజం మీద చెయ్యివేసి "ఆకారంలో ఒడ్డూపొడుగులో ప్రధాని వేషం నేను వెయ్యడానికి వీలుకాలేదు రాజూ. ఐ యామ్ సారీ" అన్నాడు.

"దేనికి? నాకు ఏం ఆపద ఇన్ని.." అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అవును. బులెట్ ప్రూఫ్ కోటు, అన్నీ వేసుకున్నావు. కానీ మొహం?" అడిగాడు యుగంధర్.

"మీరు కంగారుపడవద్దు. టపాకాయలు పేలే సమయానికి నేను నా మొహం కాపాడుకుంటాను. లేకపోతే రూత్‌లాటి వాళ్ళు..." అని నవ్వేశాడు.

దాదాపు ఢిల్లీ నగరం అంతా ఖాళీ అయి, వున్న జనాభాలో అంతా రామలీలా గ్రౌండ్స్‌కి వచ్చిందా అనిపించేటట్టు యిసుక రాలనంత జనసందోహం. వేదికకి ముందు వివిధ దేశాల రాయబారులకి ఆసనాలు. మైలు దూరం వరకూ లౌడ్ స్పీకర్స్. రంగు రంగు కాగితాల తోరణాలు. ప్రధాని అతి ముఖ్యమైన ఉపన్యాసం యిస్తారని ప్రకటన చేశారు. అందువల్లే అంత జనసమ్మర్థం. సరిగా అయిదు గంటల ముప్పయి నిముషాలకి ప్రధాని కారు వేదిక దగ్గరగా వచ్చి ఆగింది. అందరికీ నమస్కారాలు పెడుతూ ప్రధాని మెట్లు ఎక్కి వేదికమీదకి వెళ్ళారు. ఎవరో పూలమాల వేశారు. ప్రధాని మైకు ఫోన్ దగ్గిరికి వెళ్ళి, "నమస్కారాలు. ఈ ఓజు దేశ ప్రజల్ని వుద్దేశించి ప్రత్యేకంగా నేను ప్రసంగించడానికి ముఖ్యకారణం ఏమంటే దేశంలో అరాచకం ఎక్కువ అవుతోంది. ప్రజా శ్రేయస్సు కోసం, ప్రజాస్వామ్యం కోసం ప్రజలు తమ తమ అభిప్రాయాలని, కష్టసుఖాలని బాహాటంగా వెల్లడి చేసుకునేందుకు ప్రభుత్వం కల్పించిన సదుపాయాలన్నీ దుర్వినియోగం చేసుకుంటున్నారు. అకారణంగా, అత్యవసర ఉత్పత్తి కర్మాగారాలలో సమ్మెలు, విద్యార్థులలో చదువుమీద శ్రద్ధ తగ్గి, ఏదో నెపంతో దౌర్జన్యంతో

విద్యాసంస్థల మూసివేతలు, వెనుకబడ్డ జాతులమీద అకారణ ద్వేషాలు యిలా దేశంలో ఒక క్రమమూ, ఒక పద్ధతీ శిక్షణా లేకుండా పోయాయి. కడుపునిండా తిండీ, వొంటినిండా కప్పే బట్టా, ఎండకీ వానకీ ఎరకాకుండా తలమీద కప్పులేని పేదరికపు జనం ఘోష పట్టించుకోకుండా ఎవరికి వారు, వారి స్వార్థ...."

ఢాం! ఢాం!ఢాం!ఢాం.. వేదిక వైపు గుళ్ళ వర్షం కురుస్తున్నాయి. మొదటి తుపాకీ పేలగానే ప్రధాని వేషంలో వున్న రాజు నిటారుగా నేలమీద పడి వెనక్కి దొర్లిపోయాడు.

లక్షలాది జనం ఒక్కసారిగా ఘొల్లుమన్నారు ప్రధాని పోయారని. కానీ జనంలో ఎక్కడికక్కడ తయారుగా వున్న ఆర్మీ, పోలీస్ సిబ్బంది, దుండగులను అక్కడికక్కడ పట్టుకుంది.

"ప్రధాని...ప్రధాని.." అరుస్తున్నారు జనం.

"ప్రజలు ప్రధానికోసం గొడవ పడిపోతారని చెప్పానుగా యుగంధర్. యిప్పుడేం చేద్దాం" అడిగాడూ బండార్కర్.

"రాజునే లేచి నిలబడి..." అన్నాడు నవ్వుతూ యుగంధర్.

"ప్రయోజనం లేదు. కిందపడీ దొర్లడంలో రాజు మేకప్ పూర్తిగా పోయింది. అతని జుట్టు స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది" అన్నాడు బండార్కర్.

"అయితే ప్రజలకి నిజం చెప్పెయ్యాలి. ప్రధాని మరణించలేదని. మారువేషంలో.."

"అదేనేను చెప్పింది. ప్రజల దృష్టిలో నా మాన మర్యాదలు ఏమవుతాయి?"

అన్న మాటలు వినిపించగానే యుగంధర్, బండార్కర్ వెనక్కి తిరిగి చూశారు.

వాళ్ళ వెనక్కి ఎప్పుడు, ఎలా వచ్చారో ప్రధాని వచ్చి నిలబడ్డారు. ఎవరూ తనని గుర్తుపట్టకుండాణ పూర్తిగా శాలువా కప్పుకున్నారు.

"ఇప్పుడిక ప్రమాదం ఏమీ లేదుగా. నేను" అంటూ ప్రధాని మైక్ దగ్గరికి వెళ్ళి "సభాసదులారా నాకేమీ కాలేదు. నాకేమీ ఆపద సంభవించలేదు. దయచేసి, అందరూ శాంతించండి" అన్నారు ప్రధాని.

ప్రజలు చప్పట్లు కొడుతున్నారు.

యుగంధర్ బండార్కర్ వైపు చూసి, "ఈ పర్యవసానం నేను ఆలోచించనేలేదు. ప్రధాని."

"లేకపోతే ప్రధాని ఎలా అవుతారు" అన్నాడు బండార్కర్.

"నన్ను హత్యచేసి ప్రభుత్వం పడగొట్టి, దేశంలో అల్లకల్లోలం కలగచేసి, మనదేశాన్ని పరోక్షంగా తమ ఆధీనం చేసుకుందామని కొన్ని అగ్రరాజ్యాలు చేసిన కుట్రని తెలుసుకుని, కుట్రదారులని పట్టుకున్న డిటెక్టివ్ యుగంధర్‌గారికి నేనేకాదు, మీరందరూ ధన్యవాదాలు చెప్పుకోవాలి. అంతేకాదు, మనమంతా ఆయనకి రుణపడి వున్నాం. ఆ రుణం తీర్చుకోలేము కానీ, కనీసం" అని పక్కకు వెళ్ళి, యుగంధర్ని వేదికమీదకి తీసుకువచ్చి చెయ్యి జాపారు ప్రధాని. ఎవరో పెద్ద పూలమాల యిచ్చారు. యుగంధర్‌కి ప్రధాని పూలమాల వేసి "ప్రతిభా, ప్రజ్ఞ, మేధస్సు, విజ్ఞానమూ, బలమూ, ధైర్యమూ, దేశభక్తి కల యుగంధర్‌కి శుభాకాంక్షలు చెవులు చిల్లులు పడేటట్లు చప్పట్లు కొడుతున్నారు జనం.

జాయిస్ రూత్‌ని విమానాశ్రయానికి తీసుకుని వెళ్ళి విమానం ఎక్కించి, 616 దగ్గరికి వెళ్ళారు యుగంధర్, రాజు, కాత్యా, బండార్కర్. యుగంధర్ని చూడగానే 616 మండిపోతూ "యుగంధర్ మీరు యిలా మోసం చేస్తారని అనుకోలేదు. మీ మాట నమ్మాను" అన్నాడు.

"616 నేను మోసం చెయ్యలేదు. మీరు మీ దేశం వెళ్ళేందుకు అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాను. వెంటనే బయలుదేరి వెళ్ళవచ్చు" అన్నాడు యుగంధర్.

"అవును వెళ్ళవచ్చు. వెళ్ళిన తర్వాత నా అనుచరులనందర్నీ అప్పగించినందుకు నన్ను చంపేస్తారు" ఏడుస్తున్నాడు 616.

యుగంధర్ 616 దగ్గరకు వెళ్ళి భుజం మీద చెయ్యివేసి, "మైడియర్ 616 మీ గూఢచారుల గురించి మీరు నాకేమీ చెప్పలేదుగా. నిజం చెప్పండి. చెప్పారా?" అడిగాడు యుగంధర్.

616 నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో తలపైకి ఎత్తి, "అవును నేను చెప్పలేదు. మరి ఎలా తెలిసింది?" అడిగాడు.

"జాయిస్ గురించి, గోర్కిమో గురించి మీకు ఎలా తెలుసో, జాయిస్ రూత్‌కి కూడా మీ గురించి, మీ ముఠాగురించి వివరాలు తెలుసు. రూత్ చెప్పింది. వెంటనే మీ అనుచరులనందర్నీ ఢిల్లీకి రమ్మనీ, ప్రాణం తెగించి అయినా సరే ప్రధానిని హత్య చెయ్యాలనీ కబురు పంపాము. ఎక్కడికక్కడ వాళ్ళని పట్టుకుందామనీ, యింత్ అనాటకం అవసరంలేదనీ బండార్కర్ చెప్పారు. కానీ కొంతమంది చిక్కకుండా పారిపోతారేమోనని ఈ నాటకం ఆడించాను."

"బాగా ఆడించారు నాటకం. నాతోనూ నాటకం ఆడారు మిస్టర్ యుగంధర్. మీ చేతులతోనే నన్ను చంపెయ్యండి. మీ కసి తీరుతుంది. నా సమస్య తీరుతుంది" అన్నాడు.

"అవసరంలేదు 616. ఇదిగో టేపు. జాయిస్ రూత్ చెప్పిన వివరాలన్నీ టేప్ చేశాను. ఈ టేణఉను అధికారులకి వినిపించండి. తప్పు మీదికాదని వాళ్ళకి తెలుస్తుంది" అన్నాడు.

616 పెదవులమీద చిరునవ్వు వెలిగింది. "నిజంగా?" అడిగాడు.

"కావలిస్తే వినండి. ఇంకో గంటలో మీ విమానం బయలుదేరుతుంది. దయచేసి త్వరగా బయలుదేరండి. మరొక విషయం. ఇక మళ్ళీ యీ దేశానికి రావద్దు. ఈసారి వస్తే మీ ప్రాణమో, నా ప్రాణమో అంతే. ఒకళ్ళమే మిగులుతాము" అన్నాడు యుగంధర్.

(సమాప్తం)

Post your comments